

Predmet C-280/22**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

25. travnja 2022.

Sud koji je uputio zahtjev:

Raad van State (Belgija)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

8. travnja 2022.

Tužitelji:

1. VZW KINDERRECHTENCOALITIE VLAANDEREN
2. VZW LIGA VOOR MENSENRECHTEN

Tuženik:

Belgijska Država

Predmet glavnog postupka

Tužbom se traži poništenje Koninklijka besluita van 10 december 2019 tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten en het koninklijk besluit van 19 avril 2014 aangaande de identiteitskaarten afgeven door de beroep consulaireposten (Kraljevska uredba od 10. prosinca 2019. o izmjeni Kraljevske uredbe od 25. ožujka 2003. o osobnim iskaznicama i Kraljevske uredbe od 19. travnja 2014. o osobnim iskaznicama koje su izdala konzularna predstavništva).

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na valjanost članka 3. stavaka 5. i 6. te članka 14. Uredbe (EU) 2019/1157 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o jačanju sigurnosti osobnih iskaznica građana Unije i boravišnih isprava koje se izdaju građanima Unije i članovima njihovih obitelji koji ostvaruju pravo na slobodno kretanje u vezi s Provedbenom odlukom Komisije C(2018) 7767 od

30. studenoga 2018. o utvrđivanju tehničkih specifikacija za jedinstveni obrazac boravišnih dozvola za državljane trećih zemalja i stavljanju izvan snage Odluke C(2002) 3069. Pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku jest članak 267. stavak 1. točka (b) UFEU-a.

Prethodno pitanje

Jesu li članak 3. stavci 5. i 6. te članak 14. Uredbe (EU) 2019/1157 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o jačanju sigurnosti osobnih iskaznica građana Unije i boravišnih isprava koje se izdaju građanima Unije i članovima njihovih obitelji koji ostvaruju pravo na slobodno kretanje u vezi s Provedbenom odlukom Komisije C(2018) 7767 od 30. studenoga 2018. o utvrđivanju tehničkih specifikacija za jedinstveni obrazac boravišnih dozvola za državljane trećih zemalja i stavljanju izvan snage Odluke C(2002) 3069 valjani i u skladu s člankom 16. UFEU-a i, što se tiče članka 3. stavaka 5. i 6., člankom 21. UFEU-a kao i člancima 7., 8. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima u vezi s

- člancima 1., 2., 3., 4., 5., 6., 9., 25., 32., 35. i 36. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ,

- člancima 1., 2., 3., 4., 8., 9., 10., 27. i 28. Direktive (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP te

- člancima 1., 2., 3., 4., 5., 10., 28. i 42. Uredbe (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ

ako se člankom 3. stavcima 5. i 6. Uredbe (EU) 2019/1157 propisuje da se dva otiska prstiju nositelja iskaznice pohranjuju u interoperabilnom digitalnom formatu na nosaču podataka koji sadržava osobna iskaznica

te ako se člankom 3. stavcima 5. i 6. kao i člankom 14. Uredbe 2019/1157 u vezi s Prilogom III. Provedbenoj odluci Komisije C(2018) 7767 od 30. studenoga 2018. propisuje da se podaci o otiscima prstiju na osobnim iskaznicama i boravišnim ispravama iz članka 2. točaka (a) i (c) pohranjuju u obliku digitalne slike otisaka prstiju na elektroničkom mikročipu s RFID tehnologijom koji se može učitati bežično odnosno beskontaktno?

Navedene odredbe prava Unije

Uredba (EU) 2019/1157 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o jačanju sigurnosti osobnih iskaznica građana Unije i boravišnih isprava koje se izdaju građanima Unije i članovima njihovih obitelji koji ostvaruju pravo na slobodno kretanje (u daljnjem tekstu: Uredba 2019/1157), osobito članak 3. stavci 5. i 6. te članak 14.

Provedbena odluka Komisije C(2018) 7767 od 30. studenoga 2018. o utvrđivanju tehničkih specifikacija za jedinstveni obrazac boravišnih dozvola za državljane trećih zemalja i stavljanju izvan snage Odluke C(2002) 3069

Europska konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (u daljnjem tekstu: EKLJP), posebice članak 8.

Povelja Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), osobito članci 7., 8. i 52.

Konvencija o pravima djeteta, posebice članci 3., 8. i 16.

Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (u daljnjem tekstu: Uredba 2016/679), osobito članci 1., 2., 3., 4., 5., 9., 25., 32., 35. i 36.

Direktiva (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP (u daljnjem tekstu: Direktiva 2016/680), posebice članci 1., 2., 3., 4., 5., 8., 9., 10., 27., 28. i 29.

Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (u daljnjem tekstu: Uredba 2018/1725), posebice članci 1., 3., 4., 5., 10. i 42.

Navedene nacionalne odredbe

Wet van 25 november 2018 houdende diverse bepalingen met betrekking tot het Rijksregister en de bevolkingsregisters (Zakon od 25. studenoga 2018. o različitim odredbama koje se odnose na nacionalni registar i registre stanovništva, u daljnjem tekstu: Zakon od 25. studenoga 2018.), osobito članak 27.

Wet van 19 juillet 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaten en de verblijfsdocehenten (Zakon od 19. srpnja 1991. o

registrirana stanovništva, osobnim iskaznicama, iskaznicama za strane državljane i boravišnim ispravama, u daljnjem tekstu: Zakon od 19. srpnja 1991.), posebice članak 6.

Koninklijk besluit van 10 december 2019 tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten en het koninklijk besluit van 19 avril 2014 aangaande de identiteitskaarten afgeven door de beroep consulairesposten (Kraljevska uredba od 10. prosinca 2019. o izmjeni Kraljevske uredbe od 25. ožujka 2003. o osobnim iskaznicama i Kraljevske uredbe od 19. travnja 2014. o osobnim iskaznicama koje su izdala konzularna predstavništva, u daljnjem tekstu: pobijana kraljevska uredba), osobito članci 4. i 5.

Koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten (Kraljevska uredba od 25. ožujka 2003. o osobnim iskaznicama, u daljnjem tekstu: Kraljevska uredba od 25. ožujka 2003.)

Grondwet (Ustav), osobito članci 10., 11., 22., 22.bis, 33., 37., 105., 108. i 159.

Wet van 30 juillet 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke Personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (Zakon od 30. srpnja 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka, u daljnjem tekstu: Zakon od 30. srpnja 2018.), posebice članci 2., 4., 5., 26., 27., 28., 30., 31., 32., 33., 34., 58., 59. i 60.

Navedena nacionalna sudska praksa

Grondwettelijk hof (Ustavni sud, Belgija), odluka br. 2/2021 od 14. siječnja 2021.

Navedena sudska praksa Unije

Presuda od 6. prosinca 2005., C-461/03, Gaston Schul Douane-expediteur, EU:C:2005:742

Predmet C-61/22, koji je trenutačno u tijeku pred Sudom

Kratak prikaz činjeničnog stanja i postupka

- 1 Tužbom podnesenom 18. veljače 2020. traži se poništenje pobijane kraljevske uredbe.
- 2 Uredbom 2019/1157 propisuje se da osobne iskaznice moraju sadržavati visoko siguran nosač podataka na kojem su pohranjeni prikaz lica nositelja iskaznice i dva otiska prstiju, u interoperabilnim digitalnim formatima. Za uzimanje biometrijskih identifikatora države članice primjenjuju tehničke specifikacije kako su utvrđene Provedbenom odlukom Komisije C(2018) 7767 (članak 3. stavak 5.). Nosač podataka ima dostatan kapacitet i sposobnost jamčiti cjelovitost,

autentičnost i povjerljivost podataka kojima se može pristupiti beskontaktno. Države članice razmjenjuju informacije koje su potrebne za utvrđivanje vjerodostojnosti nosača podataka te za pristup biometrijskim podacima i njihovu provjeru (članak 3. stavak 6.). Komisija provedbenim aktima utvrđuje dodatne tehničke specifikacije kako bi se, prema potrebi, osiguralo da su osobne iskaznice i boravišne isprave u skladu s budućim minimalnim sigurnosnim standardima (članak 14.). Uredba 2019/1157 primjenjuje se od 2. kolovoza 2021. (članak 16.).

- 3 Zakonom od 25. studenoga 2018. izmijenjen je Zakon od 19. srpnja 1991. Konkretno, člankom 27. Zakona od 25. studenoga 2018. izmijenjen je članak 6. Zakona od 19. srpnja 1991. Tako je članak 6. stavak 3. dopunjen pravilom prema kojem osobna iskaznica i iskaznica za strane državljane također moraju sadržavati sljedeće elektronički čitljive osobne podatke: digitalnu sliku otisaka kažiprsta lijeve i desne ruke nositelja ili drugog prsta svake ruke u slučaju invaliditeta ili nesposobnosti. Kralj određuje uvjete i postupak za uzimanje otisaka prstiju. Grondwettelijk Hofu (Ustavni sud) podneseno je pet tužbi za poništenje članka 27. Zakona od 25. studenoga 2018, pri čemu je jednu od tih tužbi podnio drugonavedeni tužitelj. Te tužbe odbijene su odlukom br. 2/2021 od 14. siječnja 2021.
- 4 Pobijanom kraljevskom uredbom provode se Uredba 2019/1157 i Zakon od 25. studenoga 2018. Člankom 4. pobijane kraljevske uredbe izmijenjen je članak 3. Kraljevske uredbe od 25. ožujka 2003. Člankom 3. stavkom 1. te uredbe propisuje se da osobna iskaznica sadržava dva elektronička čipa i dvodimenzionalni barkod. Novim člankom 3. stavkom 5. utvrđuje se, među ostalim, da se otisci prstiju na inicijativu općinskog tijela digitaliziraju senzorima u stvarnom vremenu i da se digitalna slika tih otisaka putem službi nacionalnog registra na siguran način dostavlja proizvođaču osobne iskaznice kako bi se elektronički integrirao u osobnu iskaznicu. Člankom 5. pobijane kraljevske uredbe dodaje se članak 3. stavak 1. u Kraljevsku uredbu od 25. ožujka 2003., koji glasi kako slijedi: *„Članak 3/1 – Kad nositelj osobne iskaznice ili iskaznice za strane državljane dođe u tijelo svoje općine, najprije radi izdavanja osnovne isprave u skladu s člankom 3. stavkom 3., a zatim radi preuzimanja te iskaznice, općinski službenik prije predaje iskaznice provjerava, osobito vizualnom usporedbom lica i fotografije te usporedbom otisaka prstiju osobe s otiscima prstiju na iskaznici ako su pohranjeni, je li osoba na šalteru stvarni nositelj iskaznice. Iskaznica se u slučaju sumnje o identitetu nositelja iskaznice neće predati sve dok se ta sumnja ne otkloni.”*

Bitni argumenti stranaka u glavnom postupku

- 5 Svojim dvama tužbenim razlozima, koji se odnose na članak 4. pobijane kraljevske uredbe i, što se tiče prvog tužbenog zahtjeva, članak 5. te uredbe tužitelji se pozivaju na povredu članka 8. EKLJP-a, članaka 7., 8., i 52. Povelje, članaka 3., 8. i 16. Konvencije o pravima djeteta, članaka 10., 11., 22., 22.bis, 33., 37., 105., 108. i 159. Ustava, članaka 3., 8., 16. i 10. pobijane konvencije, članaka

11., 22., 22., 33., 37. i 105. Ustava, članaka 1., 2., 3., 4., 5., 9., 25., 32., 35. i 36. Uredbe 2016/679, članaka 1., 2., 3., 4., 5., 8., 9., 10., 27., 28. i 29. Direktive 2016/680, članaka 2., 4., 5., 26., 27., 28., 30., 31., 32., 33., 34., 58., 59. i 60. Zakona od 30. srpnja 2018., članaka 1., 3., 4., 5., 10. i 42. Uredbe 2018/1725 te formalnih zahtjeva koji su bitni ili čije nepoštovanje dovodi do ništetnosti, „osobito nepostojanje pravne osnove potrebne za donošenje pobijane uredbe”.

- 6 Svojim prvim tužbenim razlogom tužitelji u biti ističu da se pobijana kraljevska uredba temelji na Uredbi 2019/1157 (prvi dio) i na članku 6. Zakona od 25. studenoga 2018. (drugi dio), ali da oni nisu prikladna pravna osnova za donošenje pobijanog akta. Naime, tvrde da i Uredba 2019/1157 i članak 6. Zakona od 25. studenoga 2018. podrazumijevaju neproporcionalno zadiranje „u pravo na zaštitu privatnog života”. Osim toga, svojim drugim tužbenim razlogom tužitelji u biti ističu da se pobijana kraljevska uredba temelji na Uredbi 2019/1157, ali da potonja nije prikladna pravna osnova za donošenje pobijanog akta. Navode da se tom uredbom krši pravo na zaštitu privatnosti neosiguravanjem integriteta i povjerljivosti podataka o otiscima prstiju koji se obrađuju.

Kratak prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 7 Prvi i drugi tužbeni razlog temelje se na nevaljanosti Uredbe 2019/1157, zbog čega pobijana kraljevska uredba nema pravnu osnovu.
- 8 Budući da je Sud Europske unije, a ne nacionalni sud, u načelu nadležan za utvrđivanje eventualne nevaljanosti akata Unije, sud koji upućuje zahtjev upućuje Sudu gore navedeno prethodno pitanje.
- 9 Sud koji upućuje zahtjev ističe da su tužitelji naveli da je postavljeno slično pitanje u predmetu C-61/22, koji je trenutačno u tijeku pred Sudom.